

Ann. til § 27: Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gjæld.

og der tilveiebringes fyldestgørende Oplysning om, at det Beløb, hvormed Omkostningerne ved Arbejderne maatte overskride Bevillingen, i rette Tid ville staa til Andragernes Disposition.

ad III. c. 11. I et til Rigsdagens Folkething indgivet og af Ringet til Indenrigsministeren henvist Andragende have endel Beboere paa Lolland anholdt om, at der maatte blive tilstaaet dem nogen Lettelse i den deres Eiendomme i Anledning af Anlæget af de lollandste offentlige Diger paa hvilende Digefstatsbyrde, ligesom der ogsaa tidligere til Ministeriet er indgivet et Andragende i lignende Retning fra Folkethingsmændene for Maribo Amts 1ste og 2den Valgkreds. Efter de foreliggende Oplysninger skjønnes det heller ikke rettere, end at de fremkomne Klager ikke savne Grunde. Man har derfor taget under Overveielse, under hvilken Form der maatte kunne ydes det lollandste Digelag nogen Lettelse i den omhandlede Byrde. Ifølge Lov om Digearbejder paa Lolland og Falster af 23de Mai 1873 skulle de Beløb, der efter Fradrag af de af Statskassen i saa Henseende ifølge Loven ydede Tilskud udfordres til Digeanlægene paa Lolland, tilveiebringes ved Laan, som optages af Maribo Amtsrådskreds, og som forrentes og afdrages i 28 paa hinanden følgende Aar, saaledes at Renter og Afdrag udredes med en Trebiedel af Amtreparationsfonden og med to Trebiede af de paagjældende Eiendomme. De af Maribo Amtsrådskreds i Genhold hertil optagne forskjellige Laan have ialt udgjort et samlet Beløb af 1,247,688 Kr. 70 Ore. Paa denne Gjæld er afdraget ialt 140,594 Kr. 35 Ore. Af Restgjælden 1,107,094 Kr. 35 Ore paahviler det altsaa Digelaget at forrente og afdrage To Trebiede eller 738 062 Kr. 90 Ore. Man har nu ikke kunnet anse det rigtigt at foreslaa at forskaffe Digeinteressenterne en Lettelse i Digefstatsbyrden ved at lade Statskassen overtage nogen Del af Digelagets nysommeldte Restgjæld. Derimod har man troet, at en Lettelse hensigtsmæssigst vilde kunne opnaas ved at udstrække Tilbagebetalingen af bemeldte Restgjæld over et længere Tidrum end det, der som ovennævnt, er fastsat i Loven af 23de Mai 1873 for Amortisationen af de optagne Laan og man har i saa Henseende forment, at en Tilbagebetaling af Restgjælden i et Tidrum, beregnet i Forhold til en Amortisationsfrist af 40 Aar, vilde medføre en passende Lettelse for Interessenterne. Da dette imidlertid ikke vil kunne opnaas ved direkte Forandring i de for Laanene i Genhold til den ovennævnte Lovbestemmelse fastsatte Tilbagebetalingsvilkår, har man troet, at Forholdet hensigtsmæssigen kan ordnes saaledes, at Statskassen som Udleg for Digeinteressenterne tilskyder de Beløb, hvormed Renter af og Afdrag paa Laanene med den gjældende 28aarige Amortisationsfrist overstiger den Sum, som aarlig vilde være at erlægge i Renter af og Afdrag paa Laanene under Forudsætning af, at der for disse havde været fastsat en Amortisationsfrist af 40 Aar. Naar Laanene ere afbetalte, ville da de Beløb, som Interessenterne under Forudsætning af en 40aarig Amortisation endnu ville være skyldige, være at indbetale til Statskassen til Dækning af de ydede Tilskud med Renter. Ifølge foretagne Beregninger vil der herefter af Statskassen for Finansiåret 1881—82 formentlig være at yde som Tilskud et Beløb af ca. 11,000 Kr., hvilket derfor herved foreslaas bevilget.

ad III. c. 12. Da Sandvig Havn efter i November 1872 at være bleven ødelagt af Stormfloden i 1875 og 1876 blev gjenopført, maatte man paa Grund af de ringe Midler, hvorover der kunde raades, indskrænke sig til at opføre nye Yderværker for Havnen og til at gjengive Indrehavnen dens tidligere Dybde af ca. 3½ Fod ved at borttage de nedstyrte Grus- og Stenmasser. Den saakaldte nordre Mole, der adskiller det indre Bassin fra det ydre, maatte man derimod lade henstaa uforandret, uagtet den allerede dengang var i en temmelig brøstfældig Tilstand. I de senere Aar er den imidlertid bleven saa forfalden, at den truer med at styrte ned, og dens Ombygning kan derfor ikke udsættes længere. Ulemperne ved Havnens ringe Dybde ere endvidere i de senere Aar blevene langt føleligere. Da Fiskebaadene overalt paa Den gjøres større end tidligere og navnlig ved det indbringende Laxefiskeri erstattes med Dæksbaade, for at man kan søge tilstrækkelig langt ud paa Havet, er det paatrængende nødvendigt, at Havnen erholder en saadan Dybde, at den kan modtage deslige Fartøier. Hertil kræves imidlertid, at der bliver mindst 5 Fods Dybde i Havnen.

Sandvig Havneudvalg har derfor ladet udarbejde en Plan saavel til Ombygning af den nordre Mole som til Udbygning af Havnen til 5 Fod. Efter denne Plan skal Udbygningen finde Sted ved Lærlægning af Havnen, da dennes Bund paa flere Steder bestaar af Klippe, som maa bortsprænges, hvilket Arbejde vil blive for kostbart og omstændeligt, naar det skal foretages under Vand. Udgifterne ved de omhandlede Arbejder vare anslaaede til 5,000 Kr. Da det vilde være Havnen umuligt ved egne Midler at skaffe dette Beløb tilveie, anholdt Allinge-Sandvig Byraad om Understøttelse af Statskassen til Arbejdernes Udførelse. I en over Sagen afgiven Erklæring udtalte Vandbygningsdirektøren sig for Udførelsen af de paagjældende Arbejder, idet han dog tilføiede, at